

УДК 811.161.2'276.12:811.531'276.12'44

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/102-14>

Дмитро ВИШИНСЬКИЙ,

orcid.org/0009-0008-7995-059X

*старший викладач кафедри східної культури і літератури
Київського столичного університету імені Бориса Грінченка
(Київ, Україна) d.vyshynskiy@kubg.edu.ua*

Катерина ЮГАЙ,

orcid.org/0009-0003-1363-9874

*викладачка кафедри східної культури і літератури
Київського столичного університету імені Бориса Грінченка
(Київ, Україна) k.yuhai@kubg.edu.ua*

ТИПОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ІНТЕРНЕТ СЛЕНГУ В КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

У статті здійснено зіставно-типологічний аналіз інтернет-сленгу корейської та української мов – двох генетично й структурно віддалених мовних систем, що, попри це, демонструють показові паралелі у способах адаптації сленгової лексики до потреб цифрової комунікації. Актуальність дослідження зумовлена стрімким розвитком інтернет-спілкування, у межах якого сформувався окремий мовний пласт із власними словотвірними, графічними та семантичними закономірностями, а також недостатньою вивченістю цього явища саме для пари «корейська – українська мова»: наявні наукові розвідки здебільшого зосереджені на вивченні інтернет-сленгу кожної з цих мов ізольовано або на його зіставленні з іншими, типологічно ближчими мовами. Метою статті є виявлення спільних (ізоморфних) та типологічно зумовлених відмінних (аломорфних) рис творення й функціонування інтернет-сленгу в обох мовах. Матеріалом дослідження слугували сленгові одиниці, дібрані методом суцільної вибірки з текстів соціальних мереж, інтернет-форумів, коментарів на відеохостингах та чатів онлайн-ігрових спільнот. Аналіз здійснено за трьома напрямками: словотвірним, графічним і семантичним. У словотвірному вимірі встановлено, що обидві мови активно послуговуються аббревіацією, усиченням і запозиченням з англійської мови як реакцією на потребу економії мовних засобів, проте механізми адаптації запозичень різняться: аглютинативна будова корейської мови дає змогу органічно вбудовувати інішомовний матеріал у власні словотвірні моделі, тоді як в українській мові переважає афіксальне пристосування запозичених коренів. У графічному вимірі виявлено найпоказовішу типологічну відмінність: специфіка корейського складового письма породжує самостійне явище чхосонче (초성체) та похідні від нього цифрові омофони, тоді як кирилична графіка такої можливості не надає. У семантичному вимірі обидві мови демонструють спільні тематичні пріоритети (соціальний статус, емоційна самооцінка, ігрова практика) за збереження національно-культурної специфіки конкретних метафоричних моделей. Отримані результати підтверджують, що інтернет-сленг є продуктом як універсальних умов цифрової комунікації, так і структурних можливостей конкретної мовної системи, що робить зіставлення типологічно віддалених мов продуктивним інструментом для їх розрізнення. Результати дослідження можуть бути використані у викладанні корейської мови як іноземної, у перекладознавчій практиці та лексикографічній роботі.

Ключові слова: інтернет-сленг, типологічне мовознавство, корейська мова, українська мова, зіставний аналіз, словотвір, запозичення.

Dmytro VYSHYNSKYI,

orcid.org/0009-0008-7995-059X

Senior Lecturer at the Department of Oriental Culture and Literature
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University
(Kyiv, Ukraine) d.vyshynskyi@kubg.edu.ua

Kateryna YUHAI,

orcid.org/0009-0003-1363-9874

Lecturer at the Department of Oriental Culture and Literature
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University
(Kyiv, Ukraine) k.yuhai@kubg.edu.ua

TYPOLOGICAL ASPECTS OF INTERNET SLANG IN THE KOREAN AND UKRAINIAN LANGUAGES

This article presents a contrastive-typological analysis of internet slang in the Korean and Ukrainian languages – two genetically and structurally distant linguistic systems that nevertheless reveal notable parallels in the ways slang vocabulary adapts to the demands of digital communication. The relevance of the study stems from the rapid development of internet communication, within which a distinct linguistic layer has emerged with its own word-formation, graphic, and semantic regularities, as well as from the insufficient scholarly attention paid specifically to the Korean-Ukrainian language pair: existing research tends to examine internet slang in each language in isolation or to compare it with typologically closer languages. The aim of the article is to identify the shared (isomorphic) and typologically determined distinct (allomorphic) features of internet slang formation and functioning in both languages. The research material comprises slang units collected through continuous sampling from social media texts, internet forums, video-hosting comments, and online gaming community chats. The analysis is carried out along three dimensions: word-formation, graphic, and semantic. In the word-formation dimension, both languages were found to rely extensively on abbreviation, clipping, and borrowing from English as a response to the need for linguistic economy, although the mechanisms of adapting borrowings differ: the agglutinative structure of Korean allows foreign material to be organically integrated into native word-formation patterns, whereas Ukrainian favors affixal adaptation of borrowed roots. The graphic dimension reveals the most pronounced typological distinction: the specifics of the Korean syllabic script give rise to the independent phenomenon of chosongche (초성체) and the related numeric homophones, a possibility that Cyrillic script does not offer. In the semantic dimension, both languages exhibit shared thematic priorities – social status, emotional self-evaluation, and gaming practice – while retaining nationally and culturally specific metaphorical models. The findings confirm that internet slang is a product of both universal conditions of digital communication and the structural possibilities of a particular language system, which makes the comparison of typologically distant languages a productive tool for distinguishing between the two. The results of the study may be applied in teaching Korean as a foreign language, in translation practice, and in lexicographic work.

Key words: internet slang, typological linguistics, Korean language, Ukrainian language, contrastive analysis, word formation, borrowing.

Постановка проблеми. Стрімкий розвиток цифрової комунікації та експансія соціальних мереж, форумів, месенджерів і онлайн-ігрових платформ протягом останнього десятиліття зумовили формування якісно нового мовного пласту – інтернет-сленгу, який функціонує за власними словотвірними, семантичними та прагматичними закономірностями, відмінними від норм кодифікованої літературної мови. Цей феномен набуває особливої актуальності в умовах глобалізації цифрового простору, коли користувачі різних лінгвокультур одночасно перебувають під впливом як власної мовної традиції, так і уніфікованих англomовних моделей інтернет-спілкування.

Корейська та українська мови, попри свою типологічну віддаленість (аглютинативна мова далекосхідного ареалу з унікальною писемністю на основі 한글 – з одного боку, і флек-

тивна слов'янська мова на кириличній графічній основі – з іншого), демонструють показові паралелі у способах адаптації сленгової лексики до потреб онлайн-комунікації: активне запозичення й гібридизацію з англійською мовою, тенденцію до економії мовних засобів через аббревіацію та усичення, а також вироблення специфічних графічних прийомів кодування значення. Водночас саме типологічна дистанція між цими мовами робить їх зіставлення показовим для виявлення як універсальних тенденцій розвитку інтернет-сленгу, зумовлених спільним цифровим середовищем, так і структурно зумовлених національно-специфічних рис, які впливають з фонологічних, графічних та словотвірних можливостей кожної мовної системи.

Практична значущість дослідження цієї проблеми пов'язана з кількома напрямками. По-перше,

викладання корейської мови як іноземної потребує врахування живого мовного матеріалу, яким активно послуговується сучасна корейськомовна молодь, – без цього комунікативна компетенція здобувачів залишається неповною. По-друге, перекладознавча практика (усний і письмовий переклад, локалізація ігрового та медійного контенту) регулярно стикається з проблемою адекватної передачі сленгових одиниць, позбавлених прямих еквівалентів у мові перекладу. По-третє, лексикографічна фіксація нової лексики потребує систематизованих критеріїв класифікації, які можуть спиратися саме на типологічний опис словотвірних моделей.

Попри очевидну актуальність, наукове осмислення інтернет-сленгу як предмета зіставного типологічного аналізу саме для пари «корейська – українська мова» на сьогодні залишається обмеженим: наявні дослідження здебільшого зосереджені або на вивченні інтернет-сленгу кожної з цих мов ізольовано, або на зіставленні української мови з іншими слов'янськими чи західноєвропейськими мовами. Це зумовлює потребу в системному розгляді проблеми, якому присвячено цю статтю.

Аналіз досліджень. Український молодіжний та інтернет-сленг перебуває в полі уваги вітчизняного мовознавства переважно як об'єкт соціолінгвістичного й лексико-семантичного опису. Так, у дослідженні Ю. Ковальчук визначено загальні теоретичні межі поняття «сленг» як соціокультурного явища, диференційовано його елементи за соціальною та віковою стратою, класифіковано тематичні групи сленгізмів (Ковальчук, 2020: 45). Дотичною до предмета нашого дослідження є праця Л. Компанцевої, присвячена лінгвістичній експертизі соціальних мереж, у якій проаналізовано мовні особливості дискурсу соціальних мереж в умовах сучасних викликів (Компанцева, 2020: 121).

У корейському мовознавстві проблематика 신조어 (неологізмів) та 통신언어 (мови комунікації) розглядається здебільшого в межах морфологічного та словотвірного аналізу. У праці, присвяченій лінгвістичному аналізу мови інтернет-спілкування, здійснено системний опис словотвірних моделей корейської інтернет-мови на матеріалі чатів і форумів (신희삼, 2016: 198). Дослідження морфологічної типології неологізмів, утворених шляхом поєднання англійських морфем з корейськими основами, розкриває механізми мовної гібридизації, що є типологічно суміжними з процесами, які спостерігаються в українському матеріалі (표시연, 2017: 99). Водночас переважна більшість корейськомовних досліджень зосереджена на прикладному аспекті – методиці викла-

дання неологізмів іноземним студентам, а не на їх структурно-типологічному описі.

У зарубіжному мовознавстві сформувався окремий напрям досліджень, присвячений типології інтернет-сленгу на зіставному матеріалі кількох мов. Комп'ютерний аналіз фонологічних, морфологічних і синтаксичних моделей англomовного сленгу виявив продуктивні категорії словотвору – ініціалізми, бленди, усичення та редуплікативи (Kulkarni, Wang, 2017: 3). Зіставне дослідження мовних характеристик інтернет-сленгу англійської, японської та узбецької мов продемонструвало як спільні міжмовні тенденції (моделі аббревіації, запозичення, мультимодальна інтеграція), так і відмінності, зумовлені типологічними обмеженнями конкретних мовних систем, писемністю та орфографією (Askarova, 2025: 2).

Проведений огляд засвідчує, що, попри значну кількість досліджень інтернет-сленгу окремих мов і поодинокі спроби його зіставного аналізу (переважно в межах слов'янського або західноєвропейського мовного ареалу для української мови, або корейсько-китайського – для корейської), системне типологічне зіставлення інтернет-сленгу саме корейської та української мов дотепер не було предметом окремого наукового дослідження. Невирішеною залишається, зокрема, проблема виявлення того, які словотвірні та графічні механізми творення сленгізмів є типологічно зумовленими особливостями конкретної мовної системи (наприклад, роль писемності на основі 한글 у формуванні специфічно корейських прийомів кодування значення), а які становлять універсальну реакцію мовної системи на умови цифрової комунікації незалежно від типологічного устрою мови. Це й зумовлює мету цієї статті.

Мета статті. Мета статті полягає у здійсненні комплексного типологічного аналізу інтернет-сленгу корейської та української мов для виявлення спільних і структурно зумовлених відмінних рис його творення й функціонування.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

- уточнити теоретико-методологічні засади дослідження інтернет-сленгу як об'єкта зіставного типологічного аналізу;
- систематизувати основні способи словотвору сленгових одиниць у корейській та українській мовах (аббревіацію, усичення, запозичення, гібридизацію з англійською мовою);
- виявити роль графічних і писемних систем обох мов у формуванні специфічних прийомів кодування значення (зокрема функціонування 초성체 в корейській мові);

– визначити семантичні групи сленгізмів, продуктивні для обох мов;

– узагальнити спільні (універсальні) та відмінні (типологічно зумовлені) риси інтернет-сленгу корейської й української мов.

Виклад основного матеріалу. Поняття «сленг» у лінгвістичній традиції визначається як шар нелітературної лексики, що характеризується підвищеною експресивністю, невимушеністю вживання та відносною швидкоплинністю, на відміну від жаргону, який зазвичай прив'язаний до окремої соціальної чи професійної групи (Ковальчук, 2020: 46). У класичних дослідженнях сленг розглядається як явище, що виникає внаслідок мовної гри, прагнення до економії мовних засобів і потреби в груповій ідентифікації мовця (Eble, 1996: 11). Дослідники виокремлюють стійкий набір словотвірних моделей, характерних для сленгової лексики незалежно від конкретної мови, – ініціалізми, усічення, бленди, евфемізми та композити (Mattiello, 2008: 3).

Інтернет-сленг становить функціональний різновид сленгу, що сформувався в умовах опосередкованої комп'ютером комунікації та успадковує основні риси сленгу загалом, водночас додаючи специфічні, зумовлені самим цифровим середовищем характеристики: орієнтацію на швидкість набору тексту, обмеженість символічного простору повідомлення, тяжіння до графічної та мультимодальної виразності (використання цифр, латиниці, емодзі) (Askarova, 2025: 2).

У цьому дослідженні застосовано зіставно-типологічний метод, який дає змогу виявити як ізоморфні риси інтернет-сленгу корейської та української мов, зумовлені спільністю цифрового середовища комунікації, так і аломорфні риси, що впливають з типологічних особливостей кожної мовної системи – зокрема відмінностей у графіці, фонологічній будові та словотвірних можливостях аглютинативної корейської та флективної української мов. Матеріалом дослідження слугували сленгові одиниці, дібрані методом суцільної вибірки з текстів соціальних мереж, інтернет-форумів, коментарів на відеохостингах та чатів онлайн-ігрових спільнот обох мов.

За основу класифікаційної схеми взято параметри, що поєднують традиційний словотвірний підхід (Mattiello, 2008: 4) із моделлю зіставного опису інтернет-сленгу за кількома мовними рівнями (Askarova, 2025: 3). Відповідно до цього, аналіз сленгових одиниць далі здійснюється за трьома основними напрямками: 1) словотвірний – способи творення сленгізмів; 2) графічний – прийоми кодування значення засобами письма, цифр

і символів; 3) семантичний – тематичні групи, у яких сленгізми найпродуктивніші.

За першим із визначених напрямів аналізу – словотвірним – матеріал обох мов демонструє передусім спільну орієнтацію на економію мовних засобів, реалізовану, однак, різними структурними механізмами.

Найпродуктивнішим способом творення сленгізмів в обох мовах є аббревіація – поєднання початкових складів кількох слів вихідного словосполучення в одну лексичну одиницю. У корейській мові ця модель надзвичайно продуктивна: *존버* ← *존나 버티기* («триматися попри все, попри труднощі»), *좋댓구알* ← *좋아요, 댓글, 구독, 알림* («лайк, коментар, підписка, дзвіночок» – типовий заклик відеоблогерів), *스물차* ← *스무살부터 불안정한 차세대* («покоління, нестабільне з двадцяти років»), *갑분싸* ← *갑자기 분위기 싸해짐* («атмосфера раптово похолодніла» – вираз на позначення ситуації, коли через невдалу репліку чи дію в компанії западає незручна тиша), *문전* ← *문화 썬다* («культурний невдаха», той, хто не стежить за трендами), *최애 / 차애* ← *최고 애정 / 차선 애정* («найулюбленіше» / «друге за улюбленістю»). В українському матеріалі аббревіація представлена переважно запозиченими англійськими ініціалізмами, які функціонують у кириличному написанні без структурної адаптації: ЛОЛ, ІМХО. Показово, що в українській мові власне аббревіація на базі рідномовних словосполучень (за корейським зразком) для сленгу менш характерна – натомість переважає пряме засвоєння готових іншомовних моделей.

Другим продуктивним способом є усічення – скорочення окремого слова до частини його звукового складу, на відміну від аббревіації, що поєднує фрагменти кількох слів. У корейській мові усічення послідовно застосовується як до запозичених основ, так і до цілих англійських слів: *컴* ← *컴퓨터* («комп'ютер»), *썸* ← *англ. something* («романтична невизначеність між двома людьми», від усіченого запозичення). В українському матеріалі спостерігається структурно подібний механізм: *сюр* ← *сюрреалізм*, *комп* ← *комп'ютер*. Показово, що обидві мови незалежно одна від одної усікають слово «комп'ютер» до односкладової форми (*컴* і *комп* відповідно), що засвідчує спільність цієї словотвірної стратегії для запозиченої термінологічної лексики цифрової сфери.

Третій, типологічно найбільш показовий спосіб – запозичення та гібридизація з англійською мовою, яка виступає спільним джерелом поповнення сленгового фонду обох мов, попри їхню генетичну й структурну віддаленість. У корей-

ській мові англійські основи послідовно адаптуються до складового письма та граматичних моделей мови-реципієнта: 완내스 ← «повністю мій стиль» (англ. own style, оформлене за корейськими словотвірними правилами), 캐리하다 ← англ. carry + корейський дієслівний формант – 하다 («самостійно забезпечувати перемогу команді у грі»). Українська мова демонструє аналогічну модель – приєднання питомих дієслівних і прикметникових формантів до запозичених англійських коренів: хейтити, чілити, крінж(овий), ізі. Старший шар комп'ютерного сленгу (апгрейд, юзер, вінди, проги) засвідчує, що ця модель запозичення в українській мові є стійкою тенденцією, а не тимчасовим явищем, пов'язаним виключно з новітньою інтернет-культурою.

Отже, у сфері словотвору спільною для обох мов рисою є висока продуктивність аббревіації, усічення та запозичення з англійської мови як реакція на потреби швидкої цифрової комунікації. Водночас типологічно зумовленою відмінністю є сам механізм адаптації запозичень: аглютинативна будова корейської мови та специфіка складового письма дозволяють органічно вбудовувати чужомовний матеріал у власні словотвірні моделі, тоді як в українській мові переважає афіксальне пристосування запозичених основ за допомогою питомих граматичних формантів.

Другий напрям аналізу – графічний – виявляє найпоказовішу типологічну відмінність між досліджуваними мовами, оскільки безпосередньо пов'язаний з особливостями писемних систем корейської та української мов.

Специфічно корейським явищем є 초성체 (чхосонче) – практика передавати слово лише початковими приголосними складових блоків, не відтворюючи голосні та кінцеві приголосні: ㅋㅋㅋ (від ㅋㅋㅋ або 웃음 – імітація сміху, утворена повторенням приголосної ㅋ), ㅇㅇ (від 응 – «так», «угу»), ㅏㅓ (від 감사 – «дякую»). Це явище стало можливим саме завдяки будові корейського письма, у якому кожен склад формується як окремий графічний блок із чітко вичленовуваних приголосних і голосних елементів, що дає змогу вилучати лише приголосну частину складу як самостійну графічну одиницю (Askarova, 2025: 4).

Спорідненим, хоча й відмінним за механізмом, є використання цифрових омофонів, засноване на фонетичній подібності читання цифр корейською мовою до потрібних складів: 8282, яке за числовим прочитанням (팔이팔이) звучить подібно до 빨리빨리 («швидко-швидко», заклик поквипитися), або 700, яке через числове прочитання наближається до вимови ㄷㅇㅇ – вихідних

приголосних слова 귀여워 («миле», «гарнуній»). В обох випадках графічна форма спирається не на орфографію в її звичному розумінні, а на фонетичну асоціацію між незалежними знаковими системами – цифрами й складовим письмом. Українська мова також послуговується числовою символікою, хоча й менш системно. Прикладом справжнього фонетичного омофона є про100 ← просто, де цифра «100» (читається «сто») замінює однойменний склад у слові за тим самим принципом, що й корейські приклади вище. Натомість умовне число 100500 («невизначено велика кількість чогось») спирається вже не на фонетичну, а на суто ідіоматичну асоціацію, не пов'язану з вимовою складових цифр.

Українська мова, писемність якої не передбачає вичленування приголосної частини складу як окремого графічного елемента, використовує для аналогічних комунікативних потреб (позначення сміху, згоди, швидкої реакції) інші засоби: фонетичну імітацію звучання («ахаха», «хех», «еее») та повторення літер для передачі інтонації чи емоційного заряду. Числова гра в українському інтернет-сленгу зустрічається значно рідше й зазвичай обмежується поодинокими усталеними випадками заміни літери чи звукосполучення цифрою за графічною чи фонетичною подібністю (наприклад, цифра «3.14» на позначення звукосполучення «пі» в лайливій лексиці), що не утворює системної продуктивної моделі, на відміну від корейського матеріалу.

Отже, у графічному вимірі досліджувані мови демонструють не просто кількісну, а якісну типологічну відмінність: якщо в корейській мові специфіка складового письма породжує самостійний, продуктивний і системний спосіб творення сленгізмів (чхосонче та похідні від нього цифрові омофони), то в українській мові подібні комунікативні потреби реалізуються переважно засобами фонетичної імітації та поодинокими, не системними прийомами графічної гри. Це підтверджує гіпотезу про те, що саме структура писемної системи, а не лише спільність цифрового середовища, визначає репертуар графічних засобів сленготворення.

Третій напрям аналізу – семантичний – дає змогу виявити тематичні сфери, у яких творення сленгової лексики виявляється особливо продуктивним в обох мовах, а також простежити спільні механізми семантичного переосмислення вихідних одиниць.

Показовою для обох мов є група сленгізмів, що позначають соціально-економічний статус через метафоричне переосмислення побутових реалій. У корейській мові цю групу репрезентує пара

금수저 / 흙수저 – дослівно «золота ложка» / «земляна ложка», що позначає походження людини з заможної або, навпаки, бідної родини. В українському матеріалі цю тематичну групу репрезентують мажор («заможна, часто зверхня молода людина») та розмовно-іронічне бабульки на позначення грошей. Метафоричні моделі при цьому різняться: якщо корейська пара будується на прямому соціальному контрасті, то українські приклади радше виражають іронічно-оцінне ставлення мовця до статусу чи грошей.

Другу продуктивну групу становлять емоційно-оцінні сленгізми, що виражають ставлення мовця до власного життєвого досвіду чи емоційного стану. Корейське *혐생* ← *혐오스러운 인생* («огидне життя») позначає важку, виснажливу повсякденність, тоді як *현타* ← *현자타임* (дослівно «час мудреця») позначає раптове відчуття спустошення чи прозріння після емоційного піднесення. Українське *жиза* ← «життєво» вживається у протилежній оцінній тональності – для позначення ситуації, яка викликає впізнавання й співпереживання; бомбить, своєю чергою, передає стан сильного роздратування чи обурення. Зіставлення цих одиниць свідчить, що структурно подібна семантична модель «оцінка власного досвіду» в обох мовах наповнюється різним емоційним діапазоном – від піднесеного співпереживання до роздратування чи спустошення.

Окрему семантичну групу в обох мовах формує лексика ігрової сфери, пов'язана з оцінкою вміння гравця та результату гри. Розглянутий вище гібрид *캐리하다* («самостійно забезпечувати перемогу команді») має структурний відповідник в українському *фідити* ← англ. *feed* + питомий дієслівний формант *-ити* («віддавати умовні очки супернику, послаблюючи власну команду») – обидва приклади демонструють ідентичний словотвірний механізм (запозичений корінь + питомий дієслівний формант), застосований до протилежних за оцінкою дій гравця. Цю саму тематичну групу доповнюють іменникові позначення досвідченості гравця: корейське *고인물* (дослівно «застояна вода» – метафора досвідченого, «просидженого» в грі гравця) та запозичене українське *нуб* (недосвідчений, новий гравець). Отже, ігрова тематична група активно поповнюється в обох мовах як за рахунок прямих запозичень, так і шляхом гібридизації запозичених коренів із питомими словотвірними засобами.

Отже, у семантичному вимірі спільними для обох мов є сама тенденція до вироблення сленгової лексики навколо тем соціального статусу, емо-

ційної самооцінки та ігрової практики, що відображає спільні пріоритети цифрового спілкування молоді. Водночас конкретні метафоричні моделі, покладені в основу цих сленгізмів, зберігають національно-культурну специфіку кожної мови.

Висновки. Проведений зіставно-типологічний аналіз інтернет-сленгу корейської та української мов дав змогу виявити як спільні тенденції, зумовлені єдиним цифровим середовищем комунікації, так і структурно закономірні відмінності, що впливають з типологічної природи кожної з досліджуваних мов.

До ізоморфних (спільних) рис належать: висока продуктивність економних словотвірних моделей (аббревіації, усичення), активне запозичення й гібридизація лексики з англійської мови як спільного джерела поповнення сленгового фонду обох лінгвокультур, а також подібність тематичних сфер, у яких сленг виявляється найпродуктивнішим, – соціальний статус, емоційна самооцінка мовця та ігрова практика. Ці збіги засвідчують, що інтернет-сленг як явище формується передусім під впливом екстралінгвальних чинників цифрової комунікації – швидкості обміну повідомленнями, потреби в економії мовних засобів і в маркуванні групової належності, – які діють однаково незалежно від типологічного устрою конкретної мови.

Водночас аломорфні (відмінні) риси виявилися типологічно й структурно зумовленими. По-перше, механізм адаптації запозичень різниться: аглютинативна будова корейської мови дає змогу органічно вбудовувати чужомовний матеріал у власні словотвірні моделі, тоді як в українській мові переважає афіксальне пристосування запозичених коренів засобами питомої дієслівної та прикметникової морфології. По-друге, найпоказовішою відмінністю є графічний вимір сленготворення: специфіка корейського складового письма породжує самостійне, системне явище – *чхосонче* (*초성체*) та похідні від нього цифрові омофони, – тоді як кирилична графіка такої можливості не надає, і українська мова компенсує цю комунікативну потребу засобами фонетичної імітації звучання. По-третє, навіть у межах спільних семантичних груп конкретні метафоричні моделі й емоційна тональність сленгізмів зберігають національно-культурну специфіку кожної мови.

Отже, дослідження підтверджує вихідну гіпотезу: інтернет-сленг є водночас продуктом універсальних умов цифрової комунікації та мовної системи, що ці умови «фільтрує» відповідно до власних структурних можливостей. Саме тому системне зіставлення типологічно віддалених

мов, як-от корейська та українська, є продуктивним інструментом для розрізнення того, що в мовних змінах зумовлене середовищем, а що – типологією мови.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розширенням корпусу аналізованого матеріалу, залученням соціолінгвістичного опитування носіїв обох мов для верифікації частотності та

актуальності розглянутих одиниць, а також із поглибленим прагматичним аналізом функціонування сленгізмів у конкретних комунікативних ситуаціях. Окремого вивчення заслуговує й перекладознавчий аспект проблеми – вироблення стратегій адекватної передачі корейського інтернет-сленгу засобами української мови в умовах відсутності прямих структурних відповідників.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ковальчук Ю. А. Сленг як соціокультурний феномен. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Германістика та міжкультурна комунікація». Херсон. 2020. № 1. С. 210-215. DOI: 10.32999/ksu2663-3426/2020-1-32.
2. Компанцева Л. Ф. Лінгвістична експертиза соціальних мереж в умовах гібридних викликів національній безпеці України. Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика. Київ. 2020. № 40. С. 119-139. DOI: 10.17721/APULTP.2020.40.119-139.
3. Askarova D. Linguistic Characteristics of Internet Slang Across Different Language Systems: A Comparative Study. International Journal of Literature and Languages. 2025. Vol. 5, No. 11. P. 75-77. DOI: 10.37547/ijll/Volume05Issue11-16.
4. Eble C. Slang and Sociability: In-Group Language among College Students. University of North Carolina Press, Chapel Hill, 1996. 228 p.
5. Kulkarni V., Wang W. Y. TFW, DamnGina, Juvie, and Hotsie-Totsie: On the Linguistic and Social Aspects of Internet Slang. arXiv preprint. 2017. arXiv:1712.08291. DOI: 10.48550/arXiv.1712.08291
6. Mattiello E. An Introduction to English Slang: A Description of Its Morphology, Semantics and Sociology. Polimetrica, Milano, 2008. 328 p.
7. 신희삼. 통신언어의 언어학적 분석. 건지인문학. 전주 2016. № 15. С. 195-220.
8. 표시연. 영어 형태소가 합성된 신조어 생성의 형태론적 유형에 대한 고찰. 언어. 서울 2017. Vol. 42, No. 1. P. 97-120. DOI: 10.18855/lisoko.2017.42.1.005.

REFERENCES

1. Kovalchuk Y. (2020) Slenh yak sotsiokulturnyi fenomen [Slang as a sociocultural phenomenon]. Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Seriya «Hermandystyka ta mizhkulturna komunikatsiia», Kherson, No. 1, pp. 210-215. DOI: 10.32999/ksu2663-3426/2020-1-32. [in Ukrainian]
2. Kompantseva L. (2020) Linhvistychna ekspertyza sotsialnykh merezh v umovakh hibrydnykh vyklykiv natsionalnoi bezpetsi Ukrainy [Linguistic examination of social networks under the conditions of hybrid threats to Ukraine's national security]. Aktualni problemy ukrainskoi linhvistyky: teoriia i praktyka, Kyiv, No. 40, pp. 119-139. DOI: 10.17721/APULTP.2020.40.119-139. [in Ukrainian]
3. Askarova D. (2025) Linguistic Characteristics of Internet Slang Across Different Language Systems: A Comparative Study. International Journal of Literature and Languages, Tashkent, Vol. 5, No. 11, pp. 75-77. DOI: 10.37547/ijll/Volume05Issue11-16.
4. Eble C. (1996) Slang and Sociability: In-Group Language among College Students. University of North Carolina Press, Chapel Hill, 228 p.
5. Kulkarni V., Wang W. Y. (2017) TFW, DamnGina, Juvie, and Hotsie-Totsie: On the Linguistic and Social Aspects of Internet Slang. arXiv preprint, arXiv:1712.08291. DOI: 10.48550/arXiv.1712.08291
6. Mattiello E. (2008) An Introduction to English Slang: A Description of Its Morphology, Semantics and Sociology. Polimetrica, Milano, 328 p.
7. Shin Huisam (2016) Tongsin eoneoui eoneohakjeok bunseok [A linguistic analysis of communication language]. Geonji Inmunhak, Jeonju, No. 15, pp. 195-220. [in Korean]
8. Pyo Siyeon (2017) Yeongeohyeongtaesoga hapseongdoen sinjoeo saengseongui hyeongtaeronjeok yuhyeongdaehan gochal [A study on the morphological types of neologism formation combining English morphemes]. Eoneo, Seoul, Vol. 42, No. 1, pp. 97-120. DOI: 10.18855/lisoko.2017.42.1.005. [in Korean]

Дата першого надходження статті до видання: 10.08.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 07.09.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 25.09.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

